

Francija protestira proti pogodbi.

SPOR URAVNAN, TODA REŠITI BO TREBA ŠE DOSTI FORMALNOSTI

Anglija in Francija nasprotujeta. — Dogovor je končal devet in petdesetletni spcr. — Papež in kralj bosta odobrila pogodbo prihodnji mesec. Sveta stolica ve kaj dela.

RIM, Italija, 11. febr. — Italija in Vatikan sta končala svoje devet in petdesetih trajajoče odtujenje, ko sta ministrski predsednik Benito Mussolini in kardinal Gasparri, papeški državni tajnik, podpisala v palači sv. Janeza Lateranskega dogovor, s katerim se je spravilo rimsko vprašanje med stvarmi preteklih zgodovine.

Trije separatni dokumenti so bili podpisani od pooblaščenecv svete stolice in kralja Viktorja Emanuela. Ti trije dokumenti so bili pravna pogodba, konkordat in finančna konvencija. Skupaj uravnavajo vsa politična, verska in ekonomska vprašanja med Vatikanom in Kvirinalom.

Po podpisu je ostalo znano, da so mednarodne komplikacije in protesti iz cerkve same spremenjali končno odločitev za mir.

Anglija in Francija sta potom svojih zastopnikov protestirali proti delom uravnave, ki se tičejo njih interesov. Španska namerava tudi vložiti protest, česar pa dosedaj še ni storila.

Katoliški ugovori proti gotovim delom značilnega dogovora so bili tako ogromni, da je papež Pij XI. danes javno odgovoril svojim kritikom.

Francija je protestirala, da bi bil konkordat nevaren za interese one dežele. To se je očividno tikalo dejstva, da bo mogoče Italija stopila na mesto Francije kot zaščitnica katoliških misijonov na Daljnem iztoku, Južni Ameriki ter na bližnjem iztoku.

Anglija je vprašala, če je resnično, da bo posvečena milijarda lir, katere se bo plačalo papežu za zemljo, ugrabljeno leta 1871, katoliškim misijonom na bližnjem iztoku.

Ko je odgovoril kardinal Gasparri pritrjevalno, je rekel angleški poslanik:

— V takem slučaju moram protestirati, kajti to bo škodovalo kolonialnim interesom Anglije.

Kardinal Gasparri je z neobičajno energijo odgovoril: — Sveta Stolica ve, kaj dela. Vprašanje se tiče le nje in Italije. Širjenje katolicizma, celo v divjih deželah, ne bo nobena ovira angleške trgovine.

SMRT ZNANE ANGL. IGRALKE

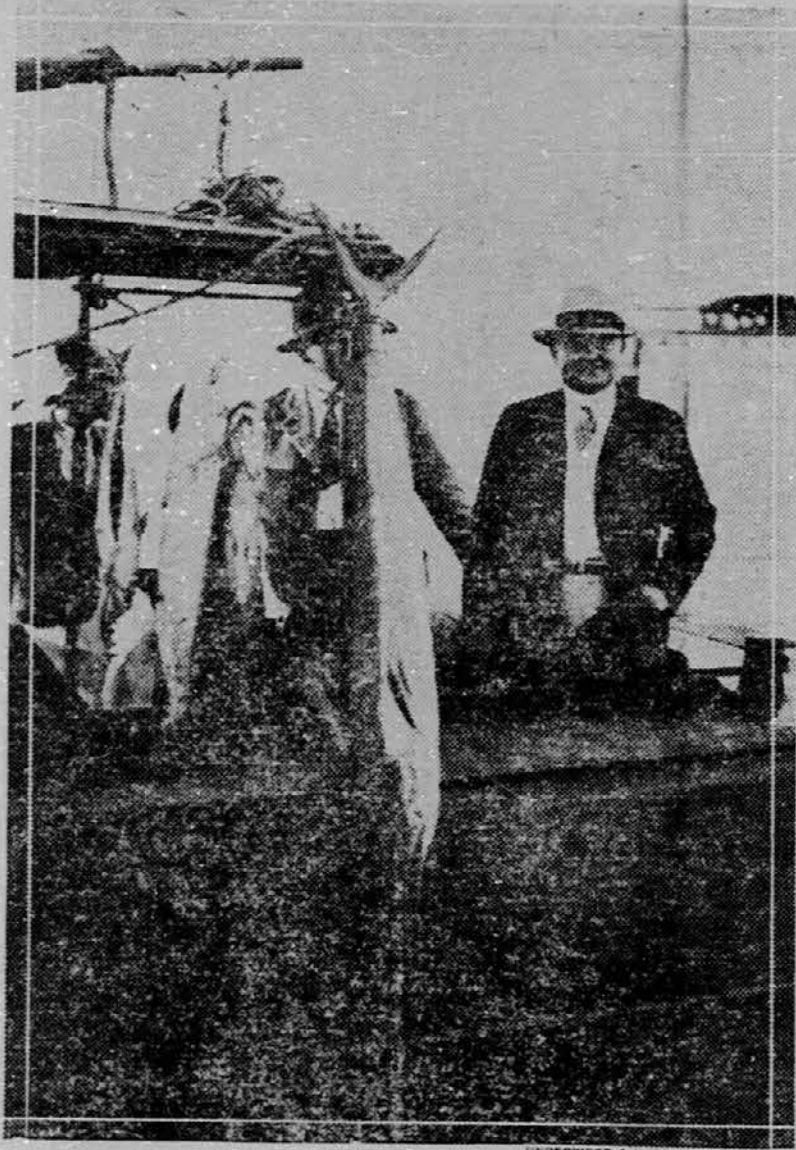
Lily Langtry je umrla v starosti 77 let v Monte Carlu. — Slavna lepota je bila prijateljica kraljev. — Srčna bolezen je končala karijero slavne igralke.

LONDON, Anglija, 12. febr. — Lady de Bathe, prejšnja Lily Langtry, slavna angleška lepota, je umrla danes na srčni bolezni, s soglasno s poročilom iz Monte Carla, Monaca.

Igranje je bila profesija Lily Langtry, a resnični sloves je uživala kot lepota.

Rojena je bila v oktobru leta 1862 kot šteti otrok pastora Le Breton. Bila je potomka neštete ga številna prejšnjih duhovnikov na tem malem otoku v Kanalu. Po svoji poroki iz Langtry je prišla v visoko družbo ter postala prijateljica prejšnjega kralja Edwarda, ki je bil takrat še navedni princ iz Walesa.

HOOVER NA POČITNICAH

v Floridi. Najljubša zabava mu je ribolov.

DIPLOMATI BODO DOŽIVELI VELIKA PRESENEČENJA

Novc izvoljeni predsednik bo najbrž očistil ter novo uredil zunanjo službo Združenih držav. — Več denarja je treba, da se promovira najboljša može.

WASHINGTON, D. C., 12. febr. — Kar je tajnik Hoover storil s trgovinskim departmentom, da ga je namreč razdrobil ter postavil na njegovo mesto drugega, bo predsednik Hoover najbrž storil s državnim departmentom ter diplomatično službo.

Dobro je znano, da se Hoover zaveda rastoče važnosti dobro vodenih zunanjih odnosov z ameriški narod. Dobri časi pa so odvisni od mira in naš zunanji urad je agencija vlade za pospeševanje mira.

Nadalje je pod našim sistemom predsednik direktno odgovoren za vodstvo zunanjih zadev in stvar državnega departmenta je dobaviti mu informacije, da lahko vrši svoje posle naprej. Hitler in zdrav nasvet je neobhodno potreben, kajti če se predsednika povede za ncs vsled neutemeljenih poročil, katere mu pripravi department, se lahko ustvari položaj, ki dovede do resnih situacij, če ne do vojne.

V naši zadnji skopovni z Mehiko, tekmo naše intervencije v Nicaragi in v številnih drugih slučajih bi prihranile točne in natančne informacije vladi Združenih držav številne zaloge ter izgube izgleda.

Predsednik in kongres bosta morala rešiti dva bistvena problema v reorganizaciji državnega departmenta ter zunanje službe. Prvi problem, da se najde primerne ljudi, bo sorazmerno lahak. Ključ k temu je denar.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA", NAJVEČJI
SLOVENSKI DNEVNIK
V AMERIKI.

PREROKOVANJA T. A. EDISONA PODROBNOSTI O ATENTATU NA PREDSEDNIKOV VLAK

Edison je našel 1200 rastlin, iz katerih je mogoče pridobivati gumij. — Iznajditelj, star dva in osemdeset let, ima Herbert Hooverja za svojega gosta.

FORT MYERS, Fla., 12. febr. Thomas Alva Edison, zatopljen v svoje eksperimente, ki obljublja, jo kmalu produkcijo gumija v masah iz navadnega plevela, je stopil danes na površje, ob priliki svojega dva in osemdesetega rojstnega dneva ter nudi svoj letni komentar glede modernega življenja.

To je bil pravi Edison dan v njegovem tukajšnjem zimskem domu. Narezal je "birth-cake" novemu predsedniku Hooverju, Henry Fordu in Harvey Firestonu, a drugi odlični gostje so predstavljali le ozadje. Mr. Hoover je bil le nadaljni pričtnik v krogu treh starih prijateljev.

Iznajditelj je bil pozitiven glede številnih stvari. Objavil je, da je našel 1200 rastlin, da proizvajajo gumij in približno 40 teh bo "kultiviranih v velikem obsegu".

Napovedal je paniko, če se bo povečalo špekulacijo na borznem trgu, se zavzemal za nadaljnjih \$24.000.000 za izvedenje prohibicije, zahteval mornariško enakost z Anglijo ter rekel, da je ambicija primerno domestilo za "college" vzgojo. Prepričan je nadalje, da sta golf in tennis neizmerne vrednosti za podaljšanje življenja, da mora biti zmoglost za vodstvo rojena v človeku ter se izrekel za občinsko obratovanje javnih utilitet. Odpustil je eno vprašanje kot "too damned ridiculous".

To je bil molčeč interview, v katerem je gluhi iznajditelj hitro napisal odgovore na vprašanja, stavljena mu na pisalni stroj. Pozabil je na trideset obiskovalcev, ki so ga pozorno opazovali, zatopljen v pomen kompliciranih oblik, dočim je napisal odgovore na druga vprašanja zelo hitro z majhnim koščkom svinčnika. Na koncu pisanja je odgovoril z besedami na vprašanje, kaj bo storila znanost za svet v naslednjih petdesetih ali stotih letih.

— Mi ne vemo niti en milijonski del enega odstotka glede vsega, — je rekel. — Mi ne vemo, kaj je elektrika, zvok in luč, vendar pa vidimo veliko otverjenje.

Župan Walker bolan.

Newyorški župan Walker je ostal danes na svojem domu vsled močnega prehlada. Zdravniki so mu ukazali, da mora ostati v postelji. Bolan je tudi Charles F. Hand, županov privatni tajnik.

Senat sklican za dan 4. marca.

WASHINGTON, D. C., 12. febr. Da se da predsedniku Hooverju priliko, da takoj imenuje člane svojega kabineta, je določil predsednik Coolidge, da se bo sestel senat dne 4. marca k izvanrednemu zasedanju.

Flint umrl na parniku.

MANILA, P. I., 12. februarja. Frank P. Flint iz Los Angelesa, zvezni senator iz Californije od leta 1905 do 1911, je umrl danes na parniku "President Polk", na katerem je potoval krog sveta. Njegovo smrt pripisujejo akutnemu unetju slepice, kot se je glasililo v radijskem sporočilu.

Mehiški predsednik dolži katoliške fanatike ter je oprostil svečeništvo. — Ena aretacija je bila objavljena. — Predsednik se je bal za svojo ženo.

MEXICO CITY, 12. febr. — Predsednik Emilio Portes Gil iz Mehike je včeraj zvečer pripovedoval poročevalcu "Worlda" o dinamitiranju privažnega vlaka v bližini Comonfort, v državi Guanajuato. Vračal se je v glavno mesto iz države Tamaulipas, ko sta bila stroj in dva voza pogrnana v zrak.

— Zadovoljen sem, — je rekel, da je bila zarota proti mojemu življenju skovana v Mexico City in da so bili glavni v tej zaroti katoliški fanatiki ali kot pravimo mi, catolicos ecaltados.

— Jaz nimam nobenega suma proti katoliškemu svečeništvu. V zadnjem času sem sprejel številna petilna pisma, ki so bila vsa anonimna, od tega fanatičnega elementa. Jaz jim nisem posvečal nobene misli ter jim, še sedaj ne pripisujem nobene važnosti.

Mehiški predsednik je rekel, da je bila ena aretacija izvršena v bližini Celya in da se pričakuje, da bodo nadaljne hitro sledile.

Portes Gil je opisal poskus napada proti njegovemu življenju ter rekel, da je bilo njegovo največje vznemirjenje ob času eksplozije strah za življenja njegove žene in majhne hčerke in za življenja žene in otrok vojnega ministra, generala Amara, ki so se vozili v isti kari z njim.

— Jaz sem bil v zadnji kari, — je prišel Portes Gil svoje poročilo o bombardiranju. — Bilo je devet kar v cellem v predsedniškem vlaku.

— Mi nismo imeli nikakega svarila glede tega, kar prihaja. Naonkrat je nastala strašna eksplozija in spoznal sem, da je bil vlak dinamitiran. Vlak se je ustavil s sunkom in mi v zadnji kari smo lahko čutili, kako se nekatere kare pred nami podirajo.

— Odredili smo varnostne odredbe ki so bile mogoče v okoliščinah. Ko nismo čuli nikakih strel, smo pričeli s požvredovanjem. Naša preiskava je hitro pokazala, da so dinamitarji pobegnili. Nato smo odšli navzdol s kar ter preiskali okoličje. Nikogar ni bilo videti.

Predsednik Portes Gil je avto-

riziral isti "World", da sporoči njegove zahvale ameriškemu narodu, ker mu je čestital, da je ušel smrti.

STRAŠEN MRAZ V EVROPI

V Berlinu porabijo vsak dan dvestotisoč ton premoga. — Sestrada zverjad se bliža človeškim bivališčem.

BERLIN, Nemčija, 12. febr. — Po vsej Evropi je zavladal mraz, kakoršnega ne pomnijo niti najstarejši ljudje. V Berlinu porabijo vsak dan dvestotisoč ton premoga za segrevanje stanovanj. Ceste so prazne. Živil je začelo primanjkovati, ker so železniške proge močno poškodovane.

V zapadnem delu Vzhodnega morja je zamrznilo 30 ladij. Nemški zrakoplovi jih oskrbujejo z živili.

Iz raznih krajev prihajajo poročila, da so lačne divje zveri napadle človeška bivališča.

Pristanišči Varna in Burgas ob Črnem morju sta zamrznila prvič v osemdesetih letih.

Vsa severoevropska obal je zamrznjena kar otežkoča paroplovbo.

Foch ima relapse.

PARIŽ, Francija, 12. febr. — Maršal Ferdinand Foch je imel včeraj zvečer lahek povratek bolezni, in danes zjutraj je bila sklišana konsultacija njegovih šestih zdravnikov.

DENARNA NAKAZILA

Za Vaše ravnanje naznanjamo, da izvršujemo nakazila v dinarjih in lirah po sledečem ceniku:

v Jugoslavijo			v Italijo		
Din.	500	\$ 9.30	Lir	100	\$ 5.75
"	1,000	\$ 18.40	"	200	\$ 11.30
"	2,500	\$ 45.75	"	300	\$ 16.80
"	5,000	\$ 90.50	"	500	\$ 27.40
"	10,000	\$ 180.00	"	1000	\$ 54.25

Stranke, ki nam naročajo izplačila v ameriških dolarjih, opozarjamo, da smo vsled sporazuma s našim vezam v starem kraju v stanu znižati pristojbino za taka izplačila od 3% na 2%.

Pristojbina znaša sedaj za izplačila do \$30. — 60c; za \$50 — \$1; za \$100 — \$2; za \$200 — \$4; za \$300 — \$6.

Za izplačilo večjih zneskov kot goraj navedeno, bodisi v dinarjih ali dolarjih dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej z nam sporazumete glede načina nakazila.

IZPLAČILA PO POŠTI SO REDNO IZVRŠENA V DVEH DO TREH TEDNIN
"NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO \$1.—"

SAKSER STATE BANK

62 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: Barclay 0380

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

Louis Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$3.00

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniški nedelje in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Barclay 6189.

"TE DEUM" IN "EJA EJA"

V Rimu so se vršili te dni zgodovinski dogodki. Skoro šestdeset let trajajoči spor med Vatikanom in italijansko vlado je bil končan.

Sestavljena in podpisana je bila pogodba, ki daje obema strankama gotove koncesije.

Kakšne prednosti bo od te pogodbe uživala Italija, se zaenkrat še ne ve.

Da ne bo brez nič, je gotova stvar.

Papež je postal samostojen in neodvisen vladar.

S tem je storjen konec skoro šestdeset let trajajočemu prostovoljnemu jetništvu papežev.

Nadalje bo dobil papež nad sto milijonov dolarjev odškodnine, nekaj dragocenega ozemlja in razne druge koncesije.

Ko so podpisovali pogodbo, so se vršili nadvse dramatični prizori.

V imenu italijanskega kralja je podpisal Mussolini, v imenu papeža pa kardinal Gasparri.

In ko je Gasparri podpisal, je podaril zlato pero ministrskemu predsedniku Mussoliniju.

Navzoč je bil tudi Mussolinijev tajnik Giunta, tisti Giunta, ki je dal pred leti zažgati slovenski Narodni Dom v Trstu.

Medtem so pevci na dvorišču zapeli "Te Deum laudamus".

— Med petje Zahvalne pesmi, — pravi poročilo, — so se pa mešali fašistični bojni kriki: "Eja, eja eja!"

Kakšne posledice bo imela pogodba?

Ali se bo pod vplivom papeža kaj spremenilo stališče Italije napram našim zaslužnim bratom.

Ali bo napočil dan, ko bodo po našem Primorju potihnili klici "eja, eja" ter se bo naš narod oddalnil in Zahvalno pesem zapel.

Ta misel je skoro prelepa in preveč drzna, da bi se mogla uresničiti.

Toda tisti, ki upa, se oprijemlje vsake bilke.

Naš narod spravlja s svojo usodo v soglasje vse bližnje in daljne politične dogodke, upajoč, da se bo iz njih izjemila njegova rešitev.

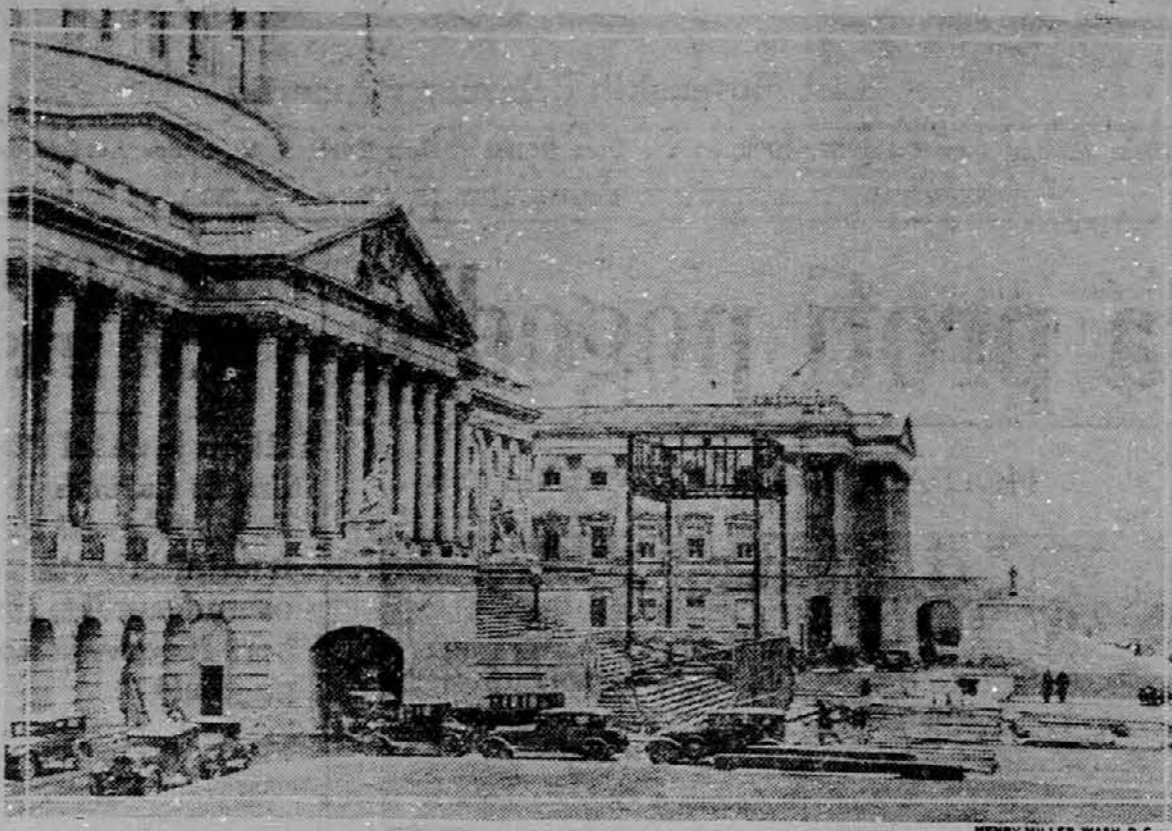
Toda kot rečeno — taka upanja so preveč drzna in prelepa, da bi se mogla uresničiti.

Najbrž se bo zgodilo drugače.

Z zlatim peresom, ki mu ga je podaril kardinal Gasparri, bo Mussolini podpisal najbrž še dosti odredb, kojih namen bo še večje zatiranje in še večje zaslužnje našega naroda v Primorju.

TROCKI DOSPEL
V CARIGRADBivši boljševiški minister
je došel iz Odese v
turško glavno mesto. —
Najbrž bo odpotoval v
Nemčijo.CARIGRAD, Turčija, 12. febr. —
Bivši sovjetski vojni minister
Leon Trockij je došel danes iz
Odese. Takoj so ga obkrožili turški
detektivi ter odšli z njim v neko
samotno hišo, kjer bo njegovo
časno bivališče.Za dva meseca so krožile o od-
hodu carigradskega izgnanstva Trockij.ga najrazličnejše govorice, ki so
bile pa več ali manj brez pod-
lage.Trockij se baje namerava nase-
liti v Nemčiji.Kraljeva ljubljena
žalostna.LONDON, Anglija, 12. febr. —
Najbolj priljubljen psiček kralja
Jurija, po imenu Snipe ter nje-
gov papagaj, Charlotte, ki sta bi-
la puščena sama, ko so odvedli v
soboto kralja v Bognor, sta zelo
žalostna.— Where is captain? — "pra-
šnje papiga, dočim leta Snipe ne-
prestanu po palači ter išče svoje-
ga gospodarja.

INAVGURALNI ODER

so začeli graditi pred Capitolom Washingtonu. Na tem odru bo dne 4. marca Herbert Hoover inavguriran predsednikom Združenih držav.

Novice iz Slovenije.

Ana Hudovernikova umrla.

Po dolgotrajni mučni bolezni je izdihnila v Ljubljani svojo dušo Ana Hudovernikova, soproga prvomestnika Ciril-Metodove družbe, predsednika Notarske zbornice, notarja Aleksandra Hudovernika.

Pokojnica je bila rodem iz ugledne narodne obitelji Roblekov v Žaleu. Bila je sestra svojčasnega državnega poslanca, veleposestnika Frana Robleka.

Obdukcija zastrupljene služkinje.

Pod sumom, da ni umrla naravno smrti, je bilo obducirano truplo služkinje Margaret Dobaj, ki je umrla pred kratkim v mariborski bolnici. Služkinja je služila pri nekem mariborskem profesorju. Pri obdukciji so ugotovili sumljive vbojiljave z medicinskim injekcijskim aparatom. Notranje organe služkinje, ki je bila najbrže zastrupljena, so odposlali kemijskemu zavodu v preiskavo.

Policija je tudi izvršila hitro preiskavo pri profesorju, kjer je služkinja služila, ter našla celo zbirko raznih medicinskih aparatov in strupov. Služkinje, ki so služile pred Dobajevo pri tem profesorju, so ga večkrat ovadile zaradi nečloveškega ravnanja.

Janku Klemenčiču zvišana kazen za dve leti.

Ljubljansko državno pravdnštvo je prejelo odlok stola sedmorice v Zagrebu, na podlagi katerega je Janku Klemenčiču, ki je bil pred poroto obsojen radi roparskega napada na pošto am-bulanco, zvišana kazen za dve leti. Klemenčič bo moral torej sedeti v ječi 7 let.

Razprava proti Janku Klemenčiču, ki je vzbudila široko Slovenije veliko senzacijo, se je vršila lani sredi decembra. Klemenčič je bil obtožen, da je lani dne 25. avgusta med postajama Šmarje in Skofljica, ko je vlak pasiral kraj-ši železniški predor, vlomil v am-bulanci voz, zavrtno napadel poštneega zvanika Franceta Brátovža, mu nastavil samokres prsi, mu pokleknil na prsi in ga

zvezal. Nato je prerezal večjo pošto vrečo, v kateri je bilo 183.590 dinarjev ter s plenom pobegnil. Porotna razprava je trajala dva dni. Čeprav ni bilo proti Klemenčiču direktnih dokazov, so bile vendar indicije, ki so govorile zoper njega, tako močne, da so porotniki spoznali obtoženo krivim z 11:1 glas, na kar je sodišče Klemenčiča obsodilo na pet let težke ječe s postritvami. V kazni se mu je vstrel tudi preiskovalni zapor.

Obsojenec je sprva kazen brez vsake izjave sprejel, kasneje je pa njegov zagovornik vložil ničnostno pritožbo. Pritožil se je pa tudi državni pravdnik dr. Lavrenčak radi preizkušnje odmerjene kazni in te dni je prišel odlok stola sedmorice v Zagrebu. Stoli Sedmorice je zavrnil Klemenčičevo ničnostno pritožbo, pač pa je ugodil zahtevi državnega pravdnika in je kazen obsojenca zvišal za dve leti.

Težka nesreča delavca.

24. januarja okrog 5. ure popoldne se je pripetila v Kranju na parni žagi trdke Karel Schindler, ki se nahaja poleg postajnega poslopja, težka nesreča.

Popoldne je bil zaposlen pri cirkularki-žagi 28-letni delavec Andrej Kuralt od Sv. Duha pri Škofji Loki. Ko je cirkularka prežgala, skoro cel tram, katerega je Kuralt z levo roko uravnjal, mu je nenadoma pod nogami spodrsnilo na zmrznjenih tleh, da je padel na kolena. Pri tem je tudi omahnil in sunil z levo roko naprej, da

Pomoč proti vnetim ledvicam in mehurju.

Veljani, ki trpe na nerednosti ledvic in mehurja, naj bi jim bil za vzgled Mr. Geo. Leavitt, Sublett, Kans., ki pravi: "Imel sem nerednosti ledvic, bolel me je križ in bil sem nervozen ter slabega zdravja. Zdel sem se jemati Nuga-Tone in zdaj sem zdrav in močan." Nuga-Tone hitro odpravi take nerednosti, ker ones-čisti telo strupenih snovi, ki povzročajo te nerednosti. Nuga-Tone je čudovito uspešen, že 40 let. Je zelo izvesten za ostarele ljudi, ki so izčrpani in onemogli, kakor tudi za mlade, ki izgubljajo zdravje in moč. Nuga-Tone napravi močno kri, povrne moč živcem in drugim organom ter splošno izboljša zdravje. Nuga-Tone lahko kupite povsod, kjer se zdravlja prodaja, ali, ako ne, naj vam ga trgovec naroči od zmagatelja z zdravili. (Adv.)

NA LOVU ZA DIVJIMI ŽIVALMI

se nahaja v Afriki Newyorčanka Miss Gertrude Sanford. Na sliki jo vidite z antilopo, katero je sama ustrelila.

UMOR V ŽELEZNIŠKEM
VAGONU

Pred kratkim se je odigrala na glavnem kolodvoru v Bukarešti po prihodu vlaka iz Targovista krvava drama, ki bi jo lahko imenovali tragedijo ljubosunja.

V urad postajnega načelnika je pridiral zasopel mož, ki se je predstavil za Gussija, veleposestnika, in je povečal, da leži v vagonu na progi mrlič, njegov so-sed Vintiliseu iz Targovista. Ko se je postajni načelnik približe in-formiral kako je mož umrl, je Gussi povedal, da ga je on ustrelil.

Postajenačelnik je telefoniral na policijo, ki je morila prišla in zaslišala. Zgodovina umora je dokaj nenavadna. Vintiliseu je imel z ženo Gussija ljubavno razmerje. Imal pa je premalo denarja, da bi si v njeni družbi lahko privoščil ljubezsko pustolovščino. Zato je preskrbel denar na originalni način. Odkupil je Gussijevo ženo za 200.000 lejev in je deponiral tisto na ime veleposestnikove žene, njegove priljubljenice. Nato je br-zojavil Gussiju, naj se natoji pri-pelje v Bukarešto, kjer ga čakaj-važni opravki. Telegram je bil sa-mo preteveza, kajti odsotnost Gus-sija z doma je Vintiliseu izkoristi-za to, da je naložil na dva tovrstni avtomobila vse dragocenosti v nje-govem stanovanju ter se odpeljal: pohištvom, ženo in denarjem na-kmete, da bi tam lahko začela "no-va" življenje.

Usoda pa je bila dovolj kruta da je brzojavka, katero je prejel Gussi, prekržala pot obeh tekme-cev baš na kolodvoru v Bukarešti. Vintiliseu se je pripeljal baš iz Targovista v Bukarešto, Gussi pa je vstopil v isti vlak in odlekel kjer je sedel njegov tekmeček. Brez oklevanja je potegnil samokres in obračunal z njim. Drama ljubosun-ja se v se v Rumuniji silno ko-mentira.

Najtrši metal na svetu.

PHILADELPHIA, Pa., 12. feb. Carholoy, o katerem se glasi, da je najtrša kovina na svetu, je bil večeraj preizkušen v tukajšnjem Navy Yardu.

Novi material je sestavljen iz tungstena, karbida ter kobalda.

Dva mornariška avijati-
ka sta se ponesrečila.SAN DIEGO, Cal., 12. febr. —
Mornariška letalca, neki seržant in neki korporal sta bila ubita večeraj popoldne, ko je padel nju- biplan na neko renčo pet milj se-verno od tukaj. Vzroka nesreče še ni bilo mogoče ugotoviti.Agitirajte za "Glas Naroda", na-
večji slovenski dnevnik v AmerikiZAKAJ SO NAŠE POŠLJATVE
NAJCENEJŠE IN NAJHITREJŠE?KER JE NAŠ PROMET NAJVEČJI IN KER SO NAŠE
ZVEZE V STAREM KRAJU NAJBOLJE VPELJANE!Udobnosti, ki izvirajo iz poslovanja v velikem obratu,
pridejo našim strankam v korist.Naši stroški za posamezna nakazila so manjši, vstred če-
sar so cene pri nas nižje kot pri agentu ali zavodu, ki mora
poslati Vašo nakaznico v izvršnje v New York.Hitrost našega poslovanja je nedosegljiva, radi našega
velikega prometa lahko vzdržujemo tako obširne zveze, da se
posveča našim nalogom največjo pozornost.Naše denarne nakaznice odposiljemo z vsakim brzopar-
nikom, ki odpre iz New Yorka — toraj brez zamude in na-
daljnega poslovanja.

Naše cene so objavljene dnevno v listu "Glas Naroda".

Za zneske nad \$200.— računamo primerno nižjo ceno, ka-
tero vam radevolje sporočimo predno nam pošljete nalog.Mi imamo največ poslov s strankami izven New Yorka,
kar dokazuje, da se lahko okoristi z našim poslovanjem vsak,
pa najsiho še tako daleč proč od poslovnega središča Amerike.Pošljite toraj Vašo prihodnjo denarno pošiljatev nam v
izvršitev.

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET.

NEW YORK

Peter Zgaga

Največji hujšak v američkem
senatu je senator Heflin.Napada vse, kar je katoliškega
in kar količkar diši po mokroti.Njegove nezmislne predloge o-
bičajno podpira deset senatorjev.
Torej niti en duet jih ne more
spraviti skupaj.To je precej dobro znamenje za
ameriški senat.

*

To se je baje res zgodilo v ne-
kem michiganskem mestecu.Pred sodnikom se je moral za-
govarjati star lahkoživček, ker je
kršil suhaško postavbo.Pri njem so namreč našli ste-
klenico žganja.Sodnik ga je obsodil na deset
dolarjev grobe.Lahkoživček je globo brez ugo-
vora plačal.— Dajte mi potrdilo, — pra-
sim, — je rekel sodniku.Sodnik mu pa potrdila ni hotel
dati.— Ali verjate v življenje na
onem svetu? — ga je drzno vpra-
šal lahkoživček.— Seveda, — je odvrnil sodnik.
— Zakaj vprašate?— O, kar tako. Ko bom prišel
v nebesa, me bo vprašal sveti Pe-
ter: — Pa si kaj pil doli na zem-
lji?— Seveda sem pil, — mu bom
odvrnil, — pa sem se kmalu pre-
pričal, da mi ne nese. Ker so na-
šli pri meni steklenico žganja, mi
je naložil sodnik deset dolarjev
globe.— Ni mogoče, — se bo začudil
sveti Peter. — Kje imaš potrdilo?— Ja, potrdila mi pa ni hotel
dati.— Takoj prinesi potrdilo, — bo
zapovedal Peter. In jaz revež se
bom moral odpraviti po potrdilo
globo doli v pekel, kjer se bo-
ste vi gredli, gospod sodnik.

*

V Franciji so imeli izborni
konja dirkača, ki se je pa prišel
starati in se pri dirkah ni več ta-
ko obnesel kot bi se moral.Neki zdravnik mu je vcepil
mladestne zleze, pa tudi to ni po-
magal. Naslednjega dne so našli
konja mrtvega.To se večkrat dogaja v zdrav-
niški praksi.Zdravniki imajo za to priljub-
ljeno pojasnbo: — Operacija se
je izbornu posrečila, toda bolnik
je umrl.

*

B a j k a.

Živela sta dva brata. Oče jima
je umrl ter jima zapustil ogromno
premoženje.Prvi brat se je poročil, drugi je
pa ostal pečlar ter se mu je do
smrti dobro godilo.

*

Neka občinska bolniška strž-
nica je dobila sledeče pismo:— Častita sestra! Naznanjam
vam, da moja pokojna žena ne
potrebuje več vaše službe, ker se
je preselila na oni svet. Za vašo
prijazno pomoč v tej zadevi vam
bom vedno hvaležen.

*

— Le pogledj ju, — je rekel ro-
jak tovarišu ter pokazal na za-
ljubljeni parček v parku. — Se-
dita na klopi drug poleg druge-
ga in se tesno objemata. Danes se
imata še neznansko rada, jutri bo-
sta mogoče pa že poročena.

*

Danes je pepelnica sreda. To-
rej pepela na glavo: jaz in ti in ti
in ona in vsi! Da bi le pepel kaj
pomagal! Da bi le kaj zalegel!Nekateri naši ljudje so sploh
čudni. Stavim, da boš videl tega
ali onega, ki si bo danes jutraj
grehe splakoval z vinom ali pa še
s kakšno hujšo rečjo.Navsezadnje pa: samo da tek-
ne ter da sta sree in duša zado-
voljna.Za telesne potrebe ima po osem-
najsti amandment nebroj zdravil.

*

— Presneta smola, — je vzklik-
nil žepar, — danes sem ukradel že
štiri denarice, pa je v vseh štiri-
h skupaj komaj en dolar denar-
ja. Potem se pa še ljudje čudijo,če v teh slabih časih zaide človek
na slaba pota.

ZBLIŽANJE MED POLJSKO IN NEMČIJO

Med Poljsko in Nemčijo se je te dni podpisal specijalen trgovinski dogovor, ki urejuje med obema državama promet z lesom. Dogovor sta podpisala poljski zunanji minister Zaleski in Rauscher, nemški poslanik v Vrašavi.

Ta dogovor komentirajo tako nemški in poljski kakor tudi drugi listi kot ugodno znamenje za nadaljnji razvoj poljsko-nemških trgovinskih odnosov. Posrečilo se je kljub pesimističnemu presojanju s tuncije doseči sporazum v razmeroma kratkem času, kar se tolmači kot znak, da bo mogoče tudi v drugih problemih gospodarskega razmerja med obema državama priti do izhoda, ki bo zadovoljeval obe strani.

Kakor znano, vlada med Poljsko in Nemčijo povsem nenormalno stanje, prava carinska vojna, brez vsakršnih trgovinskih pogodb. Sporazum glede trgovine z lesom pomeni šele prvi ugodni zaključek v gospodarskih pogajanjih, tiče se sa. francosčini. Tega leta se je uveljavila ene panoge vnanje trgovine. Ali začetek je vendarle storjen in to že mnogo pomeni. Osobito ker se naglašja, da so se Nemci dolgo branili, ugoditi poljskemu stališču glede prometa z lesom, pa so končno vendarle popustili. Smatra se, da je treba to označiti kot preokret v zadržanju Nemčije in da se more tudi v nadaljnjih pogajanjih pričakovati večja koncilijantnost na obeh straneh.

Seveda pa bo treba še pokazati, če ni tako optimistično pričakovanje še nekoliko prerano.

Na Poljskem je zavladalo zadnji čas precejšnje ogorčenje zoper Nemčijo; ko se je objavila tajna Gromerjeva spomenica, so jo Poljaki smatrali kot znak sovražnih nemških namenov do Poljske. Še od prej pa je bilo v Poljski razburjenje zaradi nemške manjšinske ofenzive. Enunciacija ministra Stresemanna, v Locarnu glede nemške manjšine je sprožila na Poljskem zelo oster odmev. V Varšavi posebno naglašajo, da imajo Nemci s svojo manjšinsko politiko prav specijalen namen. Njim ne gre za to, da bi se v kulturnem pogledu zadovoljila nemška manjšina, marveč jo hočejo imeti nezadovoljno, da bi jo mogli temu uspešneje porabljeni za argument pred Evropo, kako potrebna je korektura državne meje na vzhodu. Nemci se vedno znova vračajo na svoje zabave glede povratka gornje Šlezije in koridorja in vse njihovo manjšinsko delo je organizirano v tem smislu. Nemška manjšina dobiva iz rajha obilo denarno pomoč v stremeljenju, da vztraja na svojih pozicijah toliko časa, da bo mednarodna situacija dovoljevala načeti vprašanje vzhodnih meja. To so očiti s politične strani, ki povzročajo, da se nacionalno-politični spor ne more ublažiti; tudi oficijalne poljske osebnosti so nemški manjšini očiličiantnost v političnih vprašanjih državljansko neljubnost, ki jih je diktira Berlin.

Spričo vsega tega je težko, da

Jezikovni problem v Flandriji.

Nedavno je bil izvoljen za zastopnika mesta Antwerpna v Belgijskem parlamentu 'svojčas na smrt obsojeni flamski "veleizdajalec" Borms. Dogodek je izzval veliko konsternacijo v patriotičnih krogih in še bolj raznel jezikovno borbo med obema vejama belgijskega državnega naroda, med flarnosko govorečimi Valonci in Nizozemcem sorodnimi Flamci.

Flamci tvorijo čez polovico belgijskega prebivalstva, vendar so bili v preteklem stoletju zapostavljeni v kulturnem oziru razvitejši Valoncem. Flamsko gibanje za enakopravnost datira sicer že od ustanovitve neodvisne Belgije l. 1830., vendar se je le polagoma uveljavljalo in izvajalo s težkimi desetletnimi napori pravice za pravico. Upravni jezik za celo

Belgijo je bila desetletja "zgoz" francosčina. Šele leta 1878, je bilo uvedeno za flamske province uradovanje v materinskem jeziku. Do l. 1880 je izhajal uradni list "Moniteur belge" samo v francosčini. Tega leta se je uveljavila flamsčina, toda samo v naslovu, dvojezično besedilo pa prinaša šele od l. 1895. Po l. 1886. je dobilo nekaj kovanega denarja dvojezični napis, znanke so dvojezične šele od l. 1891., poštni pečati pa komaj od l. 1910. Po l. 1894 se je smelo prisegati v obeh deželnih jezikih. Zakon iz leta 1895. pa je uvedel načelo dvojezičnosti za celo državo. Vendar so bile te pridobitve Flameev čisto le bolj na papirju. Dejansko je prevladovala francosčina.

Nemške okupacijske oblasti so med svetovno vojno z vso vnemo pospeševale flamsko gibanje in mu dajale separatistično smer. Zadnjih deset let beleži flamsčina velik razmah. Temelji gibanja niso samo narodnostni in jezikovni, marveč tudi verski in socialni. Zlasti na kmetih igra verski moment velike vloge. Katoliška duhovščina smatra, da bo s pospeševanjem flamsčine laže ohranila priprosto ljudstvo pod svojim vplivom, dočim bi moglo znanje francosčine širiti "brezverske" nazore in bi se ljudstvo "pogubilo." Socialni moment pa izrabljajo delavski voditelji za borbo flamskega proletarijata proti pofrancozemu kapitalu in buržoaziji.

Dočim je takoj po vojni flamska liberalna stranka v nasprotju s bi se moglo nasprotje med Poljsko in Nemčijo presojati optimistično. Prizkusiti se bo moralo šele, če se je Nemčija res postavila na stališče, da v doglednem času lo denarno pomoč v stremeljenju, ni misliti na možnost revizije vzhodnih meja in da se je spričo tega odločila, poiskati modus vivendi s Poljsko. Politični in gospodarski problemi so v poljsko-nemških odnosih tako tesno zvezani, da jih doslej ni bilo mogoče obravnavati posebej. Zmernost in koncilijantnost v političnih vprašanjih zadovoljivo likvidirajo tudi gospodarski spori med sosedoma.

katoliki in socialisti še priznavala prednost francosčini kot obe na rodnosti spajajočemu svetovnemu jeziku, so se sčasoma prav vsi flamski posianci priključili vse ovire rušečemu gibanju. V ustavi zagotovljena enakopravnost obeh jezikov se je uveljavila tudi v praksi. Danes se priznava k flamskemu pokretu prav vseh 88 poslancev iz flamskih province. Vendar se tudi med njimi razlikujejo nianse. Na skrajni levici je 5 aktivistov, ki so izraziti separatisti tudi v političnem oziru, v sredini stoje klerikale in socialisti, na desnici pa s liberalci kot zastopniki deloma pofrancozenih flamskih mest še nekoliko upirajo jezikovnemu radikalizmu.

Ta radikalizem dejansko obstaja. Nekateri flamski voditelji zasledujejo že imperijalistične tendence, kakršne se prav rade porajajo pri mladih, komaj osvobodjenih narodih. Sklepujejo se na številčno premoč nemškega življa, smatrajo, da pripada Flamecem prvenstvo v državnem življenju nad francoskimi Valonci in pofrancozeno visoko buržoazijo. Vzeti hočejo v roke vodstvo belgijske politike in uveljaviti premoč flamsčine nad francosčino.

V težki finančni krizi, ki je zadel Belgijo nekoliko istočasno kot Francijo, je jezikovna borba trenutno stopila v ozadje. Po prestani krizi pa se s tem večjo silo zopet pojavlja.

Valonci, ki dolgo časa niso poseben energično reagirali na flamsko gibanje, ker so ga smatrali za umetno izzvano, so se spričo flamskih hegemonističnih tendenc končno le zganili. Njim se zdi prisilna dvojezičnost popolnoma odveč in neizpeljiva. Francosko govorečemu Valoncu velja učenje malopomembne flamsčine kot izguba časa. Raje je pripravljen pustiti Flamecem, da se v svojem delu dežele vladajo sami, kot pa, da bi se tudi na Valonskem uvajala dvojezičnost.

Lani se je pri razpravi o rabi jezikov v armadi sklenila ustanoviti ločenih flamskih in valonskih vojaških enot. Vendar bi morali vsi oficirji biti večji obeh jezikov. Kakor pa vse kaže, pojde razvoj še dalje in pride končno do popolnega dualizma med Flandrijo in Valonijo v upravnem in vojaškem Flameev v dvoedini Belgiji.

NAJNOVEJŠE EINSTEINOVO DELO

Pruski znanstveni akademiji v Berlinu je predložil slovit fizik prof. dr. Albert Einstein novo delo, ki po njegovi lastni izjavi vztrajalo po svetu še večjo pozornost nego njegova relativitetna teorija, ki jo dopolnjuje. Učenjak je snoval celih deset let novo teorijo o skupnosti med elektrodinamiko in mehaniko. Jedro te teorije, težko matematično delo na petih straneh, je sedaj vrgel v svet. Sicer je obsegala tudi relativitetna teorija ob svoji prvi objavi "samo" tri strani. In je prevrnila vse dotlejane naziranjne o podobi sveta. Prof. Albert Einstein bo štel 14. marca t. l. 50 let.

PROTIVERSKA PROPAGANDA SOJVETOV

Kakor smo že ponovno pisali, razvijajo sovjeti veliko protiversko propagando, ki pa doslej ni imela velike uspeha. Zato so sovjeti sklenili to žalostno borbo še bolj pojačati in so odredili, da se meseci februar in mar določijo za protiversko propagando. Povsod se bodo vršila predavanja in brezplačno se bodo razdeljevale brezplačne knjige.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V AMERIKI.

pogledu. Ali bo vse to rodilo razcep in razpad Belgije?

Zdi se, da pesimizem glede obstoja Belgije ni upravičen. Flamci in Valonci imajo enak interes na obstoju skupne, širše domovine. K skupnosti jih silijo gospodarski interesi in pa posest velike kolonije Konga, ki je temelj njihovega blagostanja v bodočnosti. Neodvisnost Belgije smatrajo eni kakor drugi tudi za potrebo političnega ravnotežja v Evropi. Omeniti je, da tudi Anglija, ki je prava stvariteljica Belgije ne bo zlepa dopustila njenega razpada.

Iz teh vidikov je pričakovati, da se bo belgijska domača politika prihodnja leta razvijala v praven nega dualizma med Flandrijo in Valoncem enakosti. Valoncem in Flameev v dvoedini Belgiji.

Pri sinovih večnega ledu.

Domovina Eskimov je ameriško-azijska obala severnega Ledenege morja in otoki pred njo. Nič na svetu ni puščobnejša, nič brezupnejša nego te neizmerne, gole ledenice in snežene puščave. Tu pomladi in jeseni skoraj ne poznajo, marveč si sledita poletje in zima skoraj neposredno. Dolge noči v ledeni puščavi legajo na duha in ga more. Pozimi nepregledna površina ledu in snega; poleti gola kamenje in brezkončna močvirja, suša, žolstosiva mahovje — to je vsa uboga izprememba v tej enolični pokrajinski sliki! Ostri vetrovi iz Ledenege morja, ki imajo povsod odprto pot, izključujejo vsako bujnejše rastlinstvo. Mraz naraste na 40 do 60 stopinj.

Samo za eno moremo ljudi v teh pokrajinah zavdati: za severni sij. Nenadoma se pokaže in v orjaškem svetlobnem obloku podboči nebesni svod. Potem izpreminja svojo obliko in lije v širokih, krasnobarnih pramenih. Prameni so v neprestanem gibanju, ustvarjajo vedno nova čuda svetlobe, slednjči se razpusti celo nebo v morje svetlobe. Vse te prikazni spremlja čudno sikanje. "Duše rajnikih se gibljejo," pravijo Eskimi. Zrak je vsled strahnega mraza prenasitčen z elektriko, ki se proži v bliskih, bodisi da si gladiš brado ali pa primeš za puško.

V tej deželi oznanjajo misijonarji evangelij. Njihovo stanovanje je kladara, katero pokriva v notranjosti 30 cm debela ledena plast. Ko pišeš, ti zledeni črnili; pri sv. daritvi primrzne na niku kelih na ustnice.

Vendar v teh ledenih in snežnih puščavah le ni zamaro vse življenje. Velike črede divjih sov, verni jelenov se pasejo tu, neštete jate ptic selivk gnezdiijo mirno po barjih; grbast bivoj in los hodi tu svoja pota. Kiti, beli medvedi in ribe vseh vrst in velikosti vrve poleti v teh, drugače zamrznjenih in samotnih vodah.

Koliko je Eskimov, nimamo za-

mesljivih števil. Cenijo se na največ 20.000 duš. Očividno so v sorodu z mongolskimi plemeni, posebno Tunguzi in Jakuti v severni Sibiriji. Ženske so po postavi, obrazu in barvi nežnejše nego moški; imajo ognjevite oči, a lastne nosijo kakor Kitajke in Japonke v šopi, pritrjenem vrh glave. Eskimo je nadpovprečno visok, skladne postave, širokih pleč in prožnih gibov.

Eskimi so narod, ki slovi po svojem gostoljubju, plemenitosti, potrežljivosti in vrljdnosti; seveda pa ni brez napak, med katerimi se more trma stopnjevati do junaštva. Oblačijo se Eskimi v kožo, stanujejo v najboljšem slučaju v lesenih kočah, drugače pa v podzemskih jamah ali snežnih kočah. Luč in toploto jim daje mah, natopljen s tjujnjevo mastjo.

Eskimo uživa samo surovo hrano; vsak dan poje neko količino mesa, katerega žvečijo že tudi dojenčkom. Ob tej hrani se razvije Eskimo v močnega človeka z dobro razvitimi mišicami, obilno krvjo in debelim salom. V sili more Eskimo osem dni in noči karataji brez hrane, ves premočen. Ne prehladi se nikoli.

Žene opravljajo vsa domača dela, moški hodijo na lov. Ne strši jih nobena nevarnost, strahu ne poznajo in se lotijo medveda s svojimi preprostimi orožjem iz neposredne bližine. Vsekakor se strelno orožje tudi med Eskimi vedno bolj širi.

Eskimo je izredno bistrega uma, njegov spomin je občudovanja vreden. Misijonarji hvalijo tudi otroke, da so nadarjeni pazljivi. Eskimski jezik je bogat, zmiseln in dosledno oblikovan. Verujejo Eskimi v eno božanstvo, ki ga imenujejo "Anuta" — oče; razen tega imajo celo vrsto drugih dobrih in zlih duhov. Carovnikom se pri njih dobro godi.

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

ZASTAVE

SVILENE AMERIŠKE, SLOVENSKE IN HRVAŠKE
REGALIJE, PREKORAKNICE, TROJBOJNICE, ZNAKE, UNIFORME ITC

Sigurno 25% ceneje kot drugod
VICTOR NAVINŠEK,
331 GREEVE ST., CONEMAUGH, PA

STENSKI ZEMLJEVID ZA VSAKOGAR

Človek, ki čita liste, ne more in ne sme biti brez zemljevida. Poročila prihajajo iz raznih tako malih in oddaljenih točk, da je potrebno znanje zemljepisja, če hočete poročilo popolnoma razumeti. Po dolgotrajnem iskanju smo dobili STENSKI ZEMLJEVID, s katerim bomo brez dvoma ustregli našim čitateljem. Na zem npr. so vsi deli sveta ter je dovolj velik, da zadosti vsem potrebam.

CENA
SAMO
\$1.==
(Za Canado \$1.20 s
poštnino in carino vred.)
Poštnino plačamo mi in
pošljemo zavarovano.

VELIK ZEMLJEVID JE POTREBEN V VSAKEM DOMU

Edinele veliki zemljevidi zadostajo dnevnim potrebam. Če se morate posluževati atlasa, morate listati po njem in predno najdete, kar iščete, mine ponavadi dosti časa. Pred STENSKI ZEMLJEVIDOM se pa lahko zbere cela družina in lahko razpravljajo o dnevnih vprašanjih. Na ZEMLJEVIDU lahko natančno ugotovite, kje se je zgodila kakšna nesreča, kje je porušil tornado, kam je dospel letalec itd. Tudi otroci potrebujejo ZEMLJEVID, ko se učijo zemljepisja.

Naš STENSKI ZEMLJEVID je pravzaprav skupina zemljevidov. Ima šest strani, ki vsebujejo približno 6000 kvadratnih inčev. Dolg je 38, širok pa 25 inčev.

Dostikrat ste že čitali v časopisih ali knjigah o krajih, ki vam niso bili znani. Vaše zanimanje bi bilo dosti večje, če bi vedeli, kje se nahajajo. Z našim ZEMLJEVIDOM je na tej potrebi ugodeno.

V TEJ SKUPINI ZEMLJEVIDOV SO:

Veliki in krasni zemljevid celega sveta in vseh kontinentov, tiskan v petih barvah.

Velik zemljevid Združenih držav, na katerem so vse železnice in ceste.

Nov zemljevid za paketno pošto in Vodnik po Združenih državah.

Zemljevidi Pacifičnega oceana, otočja in ameriške lastnine.

Opis dežel, mest, otokov, rek itd.

27 ZEMLJEVIDOV V STENSKEM ZEMLJEVIDU

Ne oziirajte se na to, če že imate zemljevid ali atlant, ta STENSKI ZEMLJEVID bo za vas velike važnosti. Ko ga boste en teden imeli, ga ne boste dali niti za pet dolarjev.

NAROČITE GA PRI:

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

POLOŽAJ V SOVJETSKI RUSIJI

Iz Rusije, ali točneje o Rusiji se v zadnji dobi množijo poročila, ki nikakor niso ugodna za sedanje stanje sovjetskega režima. Ne mislimo s tem na alarmantne vesti o kmetijskih upornih pobojih, izvršenih nad komunističnimi emisarji po kmetih in kar je še sličnih "vesti", ki imajo skupno svojstvo, da prihajajo "ol ruske meje," kar pomeni nekako toliko kot so nekdanj pomenile novice z divjega ameriškega zapada.

Mislimo marveč na mirne, več ali manj objektivne, gotovo pa resne članke, ki popisujejo vsakovrstne težave sovjetskega režima; nekateri od njih izhajajo od avtorjev, ki so bili sami v Rusiji ali so celo še vedno tamkaj.

Iz njih odseva predivsem dejstvo, da traja še vedno hudo nasprotje med kmeti in mestnim prebivalstvom, da imajo sovjetske oblasti velike težave z zbiranjem živil, osobito moke, za msta, da se državne trgovinske organizacije le s težavo borijo zoper konkurenco zasebnih trgovcev. Dalje je težava zaradi pasivnega odpora kmetijskega prebivalstva glede posevkov; država bi rada izdatno povečala areal posojne zemlje in je v to svrhu povečala propagando; ali uspehi nečajo biti zadostni. Zakaj poglavitna ovira je v dejstvu, da se kmetje ne morejo v ekvivalentni izmeri zalagati z industrijskimi izdelki, ki so v primeri s poljedelskimi proizvodi mnogo predragi. Kmet spričo tega ne more imeti produkejske in trgovinske ambicije, ker si je v svesti, da bi mogel in moral pridelek prodati pod ceno, gotovo pa po izdatno nižji ceni, nego bo plačeval izdelke, ki jih dobiva iz mesta.

Vprašanje odnosov od bogatejših kmetov, kulakov, še vedno razburja sovjetske teoretike in praktike in je z navedenimi problemi v najtesnejši zvezi. V političnem pogledu se sovjetske oblasti z največjo vnemo pripravljajo na velike volitve, ki bodo spomlad in ki se tičejo celice vsega sovjetskega sistema, lokalnih sovjetov, ki potem delegirajo svoje člane v višje sovjetske organizacije. Vodstvo stranke se trudi, da pridejo v novih volitvah sami najzanesljivejši pristaši stranke. Zadnja notranja borba v stranki, ki je končala sicer s popolnim porazom opozicije, ki pa je vendarle pokazala mnoge opasne pojave. Dusi je opozicija razkropljena na vse vetrove, vendarle še vedno ne miruje in Trockega kritični spisi o sovjetskem režimu prihajajo na svetlo čelo v inozemstvo. Boljševiški intereni spori so pokazali svoje posledice celo že v inozemskih komunističnih organizacijah. Zato si hočejo boljševiki zagotoviti zanesljivo sstavo sovjetskih celic, ki naj bi v bodoče preprečila slične zmede, kakor jih je napravil afront Trockega.

Miss Elionor Smith

17-letna Brooklynčanka, ki je bila s svojim aeroplanom neprestano v zraku 13 ur in 17 minut.

NAJBOLJŠA DRSALKA

je Miss Leila Brooks, ki je porazila nešteto rekordov.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

Jules Lermine:

JABLANA

Jacques ni bil slab človek. Le nekoliko živahen je bil in težko se je zoperstavljati trenutnim poželenjem. Vnet dijak prava, prežet s Schopenhauerjevo filozofijo, je živel trdo življenje. Ker mu je majkalo denarja, je dajal privatne ure in njegovo življenje je dopuščalo mnogo želja.

On odločno ni bil slab človek. Toda teža življenja ga je vedno bolj tlačila in čisto je podlegel razpoloženjem, katerim se je — kot bomo videli — malo preveč rda-

jal. Nekega poletnega večera jo je mahnil s praznim železom in praznim žepom skozi Pariz. Pri tem ga je navdajala s tiho jezo misel na nek izlet, določen za prihodnji dan, ki se ga radi pomanjkanja denarja ne bo mogel udeležiti. Tako je prišel skozi predmestja in ob osmih zvečer se je znašel na dolgi, prazni, deželni cesti, ki je peljala preko Aubervillierske rav-

nine. Nenadoma pa je začelo deževati v velikih kapljah in hkrati tudi grmeti. Jacques ni bil strahopetec, ni se bal ne bliska, ne groma. Tembolj pa ga je navdajal s skrbjo dež, ki je močil njegovo težko prisluzeno obleko.

Ne levo, ne desno, ni bilo ob cesti nikakega zavetja. Končno — kakšna sreča — je zapazil neko drevo, edino, rahlo nagnjeno jablano. Jacques jo je z veseljem pozdravil in se skril pod njene veje.

Nevita je vedno bolj naraščala. Jacques, ki nikakor ni bil slab človek, glasno zabavljajoč ter se naslonil na steblo jablane, s hrbotom obrnjen proti Jacquesu, katerega ni zapazil! Ta mož se ga je bil pač nekoliko preveč nalezl. Po videzu sodeč, je bil to konjski mesetar, ki je napravil dobro kupčijo. Miral je poglasno: Pri takem vremenu, pa moram iti peš...

Jacques nikakor ni bil slab človek. Še enkrat moramo to poudariti, zakaj od tega trenutka dalje, bo mogoče kdo nekoliko vzdvojnul nad njegovim značajem.

Ko je slišal fletanje tega neznanca in se prepiral, da niti na najbolj uljudno vprašanje ne dobi odgovora, je šel Jacques tiho okoli drevesa, zgrabil moža za vrat in ga zadavil. Ko je to storil, je vzel iz torbe denar in ga vtaknil

v svoj žep. In ker je bilo že pozno, se je vrnil proti Parizu.

Jablana, ki se med tem dogodkom ni ganila, je šla za njim.

Ni običajno, da bi šla kaka jablana za človekom, ki je nekoga zadavil. Zato bi bilo krivično, ako bi smatrali Jacquesa za strahopetnega, ker je bil nekoliko presenečen.

In ko je zaslišal za seboj na cesti drsanje korenin, se je okrenil in videl — črno v črno — jablano.

Lepo, je rekel, pač nisem popolnoma pri zavesti! Brez dvoma pomanjkanje navade. Bo že bolje. Šel je dalje in drevo mu je sledilo.

Jacques je začel premišljevanje. Torej, je rekel sam pri sebi, ta mož je vidna oblika vesti, kakor duh, Bauca v Macbethu. Ta slučaj varanja čutov pa je tembolj čuden, ker ne čutim prav nič, da bi me pekla vest. Nič ne de. Denar imam, ponoči bom dobro spal in jablana se bo jutri zjutraj vrnila na svoje staro mesto.

Jacques je bil mirne narave in se je znal prilagoditi razmeram.

Ko je z zadovoljstvom prečel vsoto, ki jo je imel v žepu, je pospešil korake. Pa ne zato, da bi ušel drevesu, čigar korenine so bile neudržitve, temveč, da bi čimprej sam prišel k počitku.

Dospel je do svojega doma. Pred vrati se je vprašal ali bo mogoče jablana vstopila z njim, in začutil je skoraj sočutje zanj, ko je pomislil na ozka hišna vrata, ob katerih bi se veje gotovo pomele.

Pozvonil je, odprl in zopet zaprl. Jablana je ostala zunaj. Jacques se je nasmehnil, pa ne zato, ker ga je jablana motila. Pomislil je na gospodinjco, ki ni rada videla, ako je prišel ponoči v spremstvu domov.

V svoji sobi, ob siju sveče, je Jacques ugotovil, da mu je operacija vrgla osemsto in še nekaj frankov — v zlatu in srebru. Ni stal tu praznih rok.

Nenadoma se je spomnil jablane.

Stopil je k oknu, dvignil zavese in jo videl, kako je stopala popolnoma mirno po trgu gori in dol. Jacques je celo zapazil, da je uljudno stopila vstran, ko sta šla mimo dva stražnika.

Jacques je legel in spal do jutra.

Proti deveti uri se je zbudil. Nekdo je s pestjo potrkal na njegova vrata. Ves zaspan se je dvignil. Prišli so prijatelji ponj za hantliravni izlet. Ves vesel jim je odprl. Obkel se je, vtaknil nekaj zlatnikov v žep in vesel odšel z njimi.

Jablana, ki ga je spoštljivo čakala pred vrati, je šla tik za njim, kakor sluga v kaki odlični hiši. Jacques, ki ni imel nikakih predsodkov, se ji je rahlo nasmehnil, kakor staremu znanecu.

Šli so v kavarno in pili vermut, kot se tu zjutraj spodobi. Jacques je vse plačal in pokazal tovaršem zlatnik, ki je bil z velikim vikom pozdravljen.

"Natakar," je rekel Jacques, "dajte še jablani vermuto!"

Natakar, ki ga ni razumel, se je jezil. Jacques se je glasno zasmejal. Nato so napravili načrt za izlet. Jacques je rekel, da bo najel voz do kolodora. Vsi so bili vzhičeni.

"No! Sedaj boš pa morala delati dolge korake," je rekel Jacques jablani in po prijeto sunil s komolcem.

Ko so vstopili na voz, je stala jablana mirno poleg, nato pa se je tudi ona začela pomikati in je sledila vozu.

Sklonjen preko voza, jo je Jacques gledal. Nenadoma je v strahu zakričal, njegovo jablano bi kmalu nekdo povozil. K sreči se je še o pravem času umaknil.

"Kaj pa ti je?" ga je vprašal eden izmed tovaršev.

"Ne vznemirjajte se, jaz imam jablano."

"Jablano ima! Jablano ima!" Na kolodvoru je bilo Jacquesu skoraj težko, da se bo moralo njegovo drevo, do katerega je že čutil — častna beseda — nekako nagnjenje, tako zelo truditi in teči za vlakom. Toda kmalu se je pomiril. Jablana je stopila brez voznega listka — taka pretkanka — na pločnik vagona in stala pred vrati kakor kaka telena garda, ki spremlja svojega kneza.

Ker se je Jacques zanimal le za svoje drevo, je zanemarjal svoje prijatelje in prijateljice. In ena izmed njih, ki je čutila zanj odkrito simpatijo, mu je to očitala.

"Ali si ljubosumna na jablano?" jo je smeje vprašal Jacques. O jablano! O jablano! Zložili so zanj pesmice, in jo ves dan prepevali. Jacques se je bal, da ne bi njegove jablane užalili. Toda ta je ohranila — na angleški način — svoj mir.

O lahkomiselna — razposajenost! O srebrni smeh mladosti! Zabava se je razvijala, ob vinu so se razživali. Ker je trpel Jacques pred kratkim veliko pomanjkanje, je občutil sedaj izredno ugodje. Pil je več vina kot ga je zmogel. A ni bilo mogoče drugače.

To se ne zgodi vedno, da bi prejšnji dan ubil konjskega mesetarja, in kateri drugi človek ima vstrice sebe vedno jablano da bi čakala nanj pred gostilno? Torej je bila njegova nekoliko razposajena veselost toliko bolj opravičljiva, ker so držali z njim korak njegovi prijatelji obojega spola.

Velikodušno je zalučal kupico šampanjca v jablanine veje.

"Čoln! Čoln! Peljimo se na otok!"

"Ne, ne," je zakričal Jacques, ki je postal že ginjen, "mogoče ne zna plavati..."

"Kdo?"

"Moja jablana..."

"Jablana! Jablana, to je pa smešno! Dobro!"

Jacques je nekoliko zarjel, ti ljudje ga ne bodo nikdar razumeli. Pogledal je svojo jablano, kot bi jo hotel vprašati za svet. In zdelo se mu je, da bi se drevo ne ustrašilo malega izleta po vodi, najbrže, da bi si omočilo korenine. Odjadrli so s čolnom. Drevo je sko-

PRAKTIČNA IZNAJDBA

Nemški major Gruber je iznašel pripravo s katero se zamorejo odpraviti ploščnata stopala. Otroku, ki ima taka stopala, ni treba drugega kot vsak dan parkrat teči po deski, ki jo vidite na sliki, pa mu stopala postanejo normalna.

Čelo lepo z brega v vodo in plavalo za njimi. Jacques ga ni izpustil iz pred oči, pripravljen, da bi mu v slučaju potrebe pomagal.

Zvečer je bil Jacques silno pijan. Zakričal je svojim prijateljem: "Vsi skupaj me dolgočasite. Vaša družba me ubija, zapuščaj vas in grem s svojo jablano."

Smejali so se in ga hoteli zadržati — a zaman.

Nastopila je noč. Spremljan od svoje jablane, je šel ob strmi obali. V svojo sramoto si je moral priznati, da se precej opoteka. Čutil se je ponižanega pred drevesom, ki je hodilo zravnano za njim, ker ni bilo nič pilo.

Jacques se je klaverno opotekal senterija le nekaj centimetrov od obale. Ker je začutil potrebo po opori, se je približal svoji jablani in jeeljeval rekel:

"Ti si moja prijateljica, podpri me!"

In naslonil se je nanjo. A njegovo telo ni našlo opore. Spotaknil se je, se zvalil po strmi obali navzdol, padel v vodo in izginil.

Jablana, ki je ostala sama, se je vrnila na Aubervilliersko rav-

Iz športnega sveta

18-letni Kanadec Percy Williams, ki je pri Olimpijskih igrah zmagal v teku na daljavo 200 metrov.

RAD BI IZVEDEL za naslov treh rojakov JOHN ČESNIK, starejši, JOHN VATOVEC in JOHN ŠERCEL. Prosim cenje-rojake, če kdo ve za njih naslov, da ga mi sporoči, ali naj se mi pa sami oglasi.

Mike Dekleva, Box 93, Hiawasha, Utah.

KONCERTI ANTONA ŠUBELJA

17. febr. Detroit, Mich.
23. febr. Johnstown, Pa.
24. febr. Aliquippa, Pa.
28. febr. Hartford, Conn.

FLU, SOVRAŽNIK ČLOVEŠTVA

Nevarnost, večkratnega povratka flu epidemije je zelo važna, ker vreme je zelo nezanesljivo v tem letu in lahko povzroči povratek vsak časa. Vse uradne objave vsledjajo sledenjo priporočila: Držite vasa čreva odprta!

TRINERJEVO GRENKO VINO

Narejeno iz kaskare in drugih zdravilnih zelišč, pomaga držati čreva čista in v istem času jaca vasa životalni sistem in odporno silo. Znižanje odporne sile daje priliko bakterijam, da izvršujejo svoje smrtinosno delo, ampak Trinerjevo grenko vino poveča to silo in vas napravi zmogljive prestat napade flu. Dobi se v lekarnah vrednotni kupon v vsakem zavoju. Brezplačni vzorec se dobi pri: Jos. Triner Co., 1333 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.—(Adv.)

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je poučen o potnih listih, prtljaji in drugih stvareh. Vse naše dolgoletne izkušnje vam mi zamoremo dati najboljše pojasnila in priporočila, vedno le prvostanske brzojavke.

Tudi nedržavljeni zamorejo potovati v stari kraj, toda preskrbeti se morajo dovoljenje ali permit v Washingtonu, bodisi za eno leto ali 6 mesecev in se mora delati prošnjo vsaj en mesec pred odpotovanjem in to naravnost v Washington, D. C. na generalnega naseljskega komisarja.

Glasom odredbe, ki je stopila v veljavo 31. Julija 1925 se nikomur več ne pošlje permit po pošti, ampak ga mora iti iskat vsak prošlec osebno, bodisi v najbližji naseljski urad ali pa ga dobi v New Yorku pred odpotovanjem, kakor kdo v prošnji zaprosi. Kdor potuje ven brez dovoljenja, potuje na svojo lastno odgovornost.

KAKO DOBITI SVOJCE IZ STAREGA KRAJA

Od prvega Julija je v veljavi nova ameriška priseljenška postava. Glasom te postave zamorejo ameriški državljanji dobiti svoje žene in neporočene otroke izpod 21. leta ter ameriške državljanke svoje moške s katerimi so bile pred 1. junijem 1925. leta poročene, izven kvote.

Jugoslovanska kvota znaša še vedno 671 priseljenec letno. Do polovice te kvote so upravičeni stari ameriški državljanji, moške ameriških državljanek, ki so se po 1. junija 1925. leta poročili in po uvedbi, oziroma žene in neporočeni otroci izpod 21. leta obeh državljanov, ki so bili postavne pripuščeni in to deželo za stalno blvanje tu. Vsi ti imajo prednost v kvoti, od ostalih sorodnikov, kakor: bratov, sester, nečakov, nečakinj itd., ki spadajo v kvoto brez vsake prednosti v isti, pa se ne sprejema nikakih prošelj na ameriške vize.

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

DODELJENE SO NAM NAJBOLJŠE KABINE

TA PARNIK VOZI 11 do 12 DNI DO TRSTA, iz TRSTA do Ljubljane pa vozi vlak samo 4 ure.

Za nabavo potnih listov in vsa pojasnila se obrnite na

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street : New York, N. Y.

DODELJENE SO NAM NAJBOLJŠE KABINE

82 Cortlandt Street

Od solnca vse dobro in zlo.

Solnce, kralj dnevnega neba, je sept. so izginile pege z roba solnca v človeku od nekaj vzbujačo neki žne ploskve in takoj je po cel svet strah in stopovanje. Od nje, zemlji nastopilo pomirjenje. gove svetlobe in toplote je očitno. Toda ne samo vremenske sile, no odvisno vse življenje na zem-marveč tudi vse telesno življenje lji. Ni se čuditi, da so ga mnogi na zemlji je odvisno od dogodkov narodi zamišljali in čistili kot naj-na solne. Kot prvi je to proučeval božanstvo. Poslej pa je po- učil in dokazal ruski nčenjak prof. stalo razmerje med solncem in člo- Cijevski. Zbral je vse podatke o večtom zelo suhoparno. Da daje redno se ponavljajočih razvojnih solnce luč in toplot in s tem živ- dobah solnčnih peg v 19. stoletju ljenje kot naravno nebesno telo, in j'h primerjal z nastopajen se uče otroci v šoli, da povzroča epidemij v tej dobi. Pokazalo sušo in solnčarice, je istotako zna- je, da je epidemični razmah t- no. Karih drugih vplivov pa soln- kolere kakor hripe odvisev od soln- čnega delovanja. Kolera se naj- huje širi tedaj, ko je delovanje na solneu najsilnejše, to je kadar so pege največje; nasprotno pa se po- javi hripa tedaj, ko pege pojemajo. Ko pa pege dosežejo najmanjši obseg, tedaj obe boleznj pone- hata.

Nadaljnja raziskavanja ameri- skih in francoskih znanstvenikov so potem dokazala, da je takrat, ko potujejo solnčne pege preko srednjega solnčnega poldnevnik, na zemlji poseben veliko nenadnih smrtnih slučajev zaradi živčnih in duševnih obolenj. Potem takem morajo imeti dogodki na soln- cu vpliv na živčni in duševni ust- roj ljudi in živali. Dejansko so znanstveniki ugotovili, da se je v dneh razširjenih solnčnih peg stan- nje živčno bolnih oseb očitno poslabšalo. Na podlagi zvezda-

znanskih opazovanj je bilo možno da povzročajo pege na solneu or- jaski vrtinci, ki v razdobju enajst let naraščajo in zopet pojemajo. Prav v enakem času in istodobno pa naraščajo in pojemajo na zem- lji severni siji in magnetični v- harji. To dokazuje odvisnost vse- ga zemeljskega življenja od dogo- kov na solneu.

Solnčne pege so lji, v katerih se dviga solnčna snov iz spodnjih plast. Atom, najmanjši delci te izredno vroče snovi, ki so se naha- jali doslej pod neizmernim prit- skom, se na površju takoj razee- pijo v elementarne dele — elek- trone. Čim bruhejo ti delci iz- ustja lijaka, se z neizmerno brz- no razprše v vesolstvo in zadevajo tudi zemljo; to povzroča v našem ozračju razne svetlobne prikazni, kakor severni sij; na zemeljski skorji pa povzročajo elektroni elek- trične in magnetične viharje.

Elementarne (prirodne) nezgo- de zadnjih let so tako popolnoma ujemale s pojavljanjem solnčnih peg, da ne more biti nobenega dvo- ma na vzročni zvezi med obojimi. Dne 16. septembra 1926 se je pr- javila na solnčni ploskvi velika skupina peg; že 17. septembra je silovit vihar — tornado opustošil Florido v Ameriki; dne 18. sep- tembra so se trgali oblaki nad ameriškim državam Nebraska in Illinois-jem; dne 21. sept. je vihar dvijal na Jamaiki, dne 23. sept. je ciklon porušil St. Paolo; istočasno so divjale nevihte nad Brazilijo, Švico, Italijo. Dne 25.

Uroda človeštva, torej v največ- ji meri odvisna od dogodkov na solneu. Tačas imamo najhujšo dobo za sabo — delovanje soln- nih peg je zaenkrat prekoračilo svoj višek; učinke bomo čutili v zmanjšani meri še 1—2 let, po- tem bo zopet nastopilo pomirje- nje na zemlji.

PAIN-EXPELLER

MILIJONI VAŠIH LASTNIH LJUDI PRAVIJO

da ni nobenega Linimenta, ki di- deloval tako hitro in zadovoljivo kot PAIN-EXPELLER. Rahlja- en za prehlade, bolečine v prsi, glavobole, boleti v hrbtu, ok- renje mišice, trde sklepe, izvi- ne, izpahenja, revmatične bo- lečine, nevarni led. Toletna odpora, katero daje, je nepre- cenljiva.

Le preizkusite se, da dobite prijetno ANCHOR trgovska znamenja na omotu je vse jam- stvo. Vredna in zanimiva knji- žica je odda kraj vaše stede- nice PAIN-EXPELLER-ja.

V vseh lekarnah, 25 in 70 centov, ali direktno od: The Laboratories of F. A. RICHTER & CO. 1000 Broadway, N. Y.

KILLS PAIN

ADVERTISE in GLAS NARODA

NARAVNOST V TRST

Skupno Potovanje po GOSULICH progi

priredimo dne

29. MARCA 1929

NA NAJNOVEJŠI MOTORNi LADII

"Vulcania"

ki ima 24.000 ton prostornine, je 632 čevljev dolga, 80 čevljev široka in 91 čevljev visoka. Motorji raz- vijajo 33.000 konjskih sil in vozi z brzino 20 vozlov na uro.

TA PARNIK VOZI 11 do 12 DNI DO TRSTA, iz TRSTA do Ljubljane pa vozi vlak samo 4 ure.

Za nabavo potnih listov in vsa pojasnila se obrnite na

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street : New York, N. Y.

DODELJENE SO NAM NAJBOLJŠE KABINE

82 Cortlandt Street

KAPITALIZACIJA OBRESTI PO

4 1/2%

8 1. januarjem smo povišali obresti za vloge na —

"SPECIAL INTEREST ACCOUNT"

od 4% na 4 1/2%.

K vlogam se bo pripisalo sedaj 1/2% več obresti na leto od glavnice in tudi od medtem polletno pripisanih povišanih obresti.

Za primer navajamo obrestovanje vloge od \$100.—, da se vidi naraščanje vloge po 4% in po 4 1/2% obresti:

vloženo	4%	4 1/2%
vloga z obrestmi v:	\$100.—	\$100.—
5 letih	\$121.84,	\$124.78,
10 letih	148.40,	155.71,
15 letih	180.80,	194.32,
18 letih	203.54,	221.99.

Glavnica se podvoji po 4% v 18 letih, po 4 1/2% pa v 16 letih. Kdor hoče podvojiti svoj denar, bo dosegel ta cilj 2 leti prej, ko se mu obrestuje vloga po 4 1/2%.

Povišani dohodek za denar je pri nespremenjeni varnosti najboljše inicijativa za vedno štedenje. Stalno naraščajoča vlo- ga vam odpira nove vire udobnosti in olajšuje skrbi za bodoč- nost.

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

GAUCHO

ROMAN

Za Glas Naroda priredil G. P.

(Nadaljevanje.)

Izogibal se je majhnih vasi ter jahal proko trave, mesto po cestah.

Ob mraku je prišel do nekega vodnjaka ob poti in ko je vprašal nekega samotnega jezdeca, je izvedel, da je mesto le še tri milje proč.

Zopet enkrat je odšel na pot ter se pričel ozirati po vernem Sanchezu. Daleč pred seboj je zagledal starodavno kočijo, stoječo poleg velikega drevesa. Svetilka je videla ob strani ceste. Ko je prišel Gauchito do nje, je zapazil par širokih hlač in visokih škorenj, ki so brez dvoma pripadale nekemu jezdecu s pamp.

Potegnil je majhno piščalko, eden znakov tolpe. Takoj je prišel odgovor od nosilca svetilke.

— Halo! — je zaklical Gauchito veselo, ko je stopil s konja. — Sanchez?

— Da, glavar. Jaz sem že pričel biti v skrbeh za vas, — je odvrnil debeli bandit s pritajenim glasom. — Sedaj sem zopet srečen, kljub svojim dvomom glede vašega današnjega uspeha. Mesto je polno vojakov. Kljub novi obleki, katero sem prinesel semkaj v tem vozu, katerega sem najel, se vendar bojim, da boste spoznani.

Gauchito je zovijalno potrepal onega drugega po ramih.

— Strah je zadnja stvar, na katero je treba misliti, če polnijo nevarnosti ceste, tovariš. Kje je sedaj ta slavna obleka? In kje je voznik te sijajne kočije?

— Znotraj imam obleko kočijaža, ki mi bo mogoče prav prišla. Poizvedoval sem krog palače generalnega guvernerja. Ker je toli ko uniform krog palače, sem sklenil, da bi bilo najboljšje, če bi se pripeljal skozi vrata ter stopili v palačo dostojanstveno. Potem bom odpeljal voz ven ter čakal na vas v neki mirni ulici v ozadiju palače. — Jaz bom obesil to svetilko zadaj pod kočijo, na levi strani, da jo boste lahko videli, ko boste odšli. Moj ponij pa stoji na trati tam znanj. Vi lahko pustite svojega tam, dokler se ne vrneva.

— Pаметen Sanchez! Gotovo je, da nisi potrošil nobenega zlatnika za vino na ta dan! Jaz pravim, da bom moral na hitro zapustiti svojega gostitelja, če se ne bodo izjavili moji načrti. Da sem srečen, mi je treba le še krasne ženske ob svoji roki, ko vstopim.

Sanchez pa je zmaljal s svojo glavo, ko sta korakala proti ciji.

— Kadar igra moški prosto roko, glavar, potrebuje dvoje prostih kolecev! — je pripomnil. — Tam je vaša obleka na sedežu. Naj boljše je, če spravite ono drugo pod blazino, ko jo boste zamenjali. Kmalu moramo biti na poti, kajti ples se bo pričel kmalu. Tam je vino in sadje za vas!

— Čudovit general si, Sanchez! — je zaklical Gauchito, ki je že hitro zamenjal svojo obleko. — Pili bomo na dobro srečo ter gaopirali v velikem štilu, da obišemo generalnega guvernerja!

Bilo je nekako pol ure pozneje, ko je pridržala kočija skozi vrata palače, dočim je Sanchez stokal v nevarni livreji ter je Gauchito kadil svojo večno cigareto. Služabniki pri vnožju stopnje so se priklonili ter odprli vrata kočije. Z grandioznimi manirami je Gauchito izstopil ter odšel proti stopnicam.

Nobenega dvoma ni bilo o njegovi pravici, da vstopi. Gauchito, s črnimi kodri ter elegantnimi brki, ki so bile namazane in parfimirane, je vrgel svoj površni in palico služabniku ter odšel naprej. Stopil je v množico drugih gostov, proti koncu koridorja, vo-dečega k plesni dvorani. Ko je odel izpred pogledov služabnikov, je rekel Sanchez nekemu bližnjemu:

— Tujec za mene! Mislim, da je eden "jefes politicos", iz Rio Jancira. Velik mož, sodeč po njegovih manirah. Ruiz ima mogoče prijatelje v glavnem mestu, mislim!

Gauchito pa se je medtem prelinjal skozi množice gostov v velikem salonu in njegove oči niso zgrešile nobenega čednega obraza med tem cvetočim argentinščem. Skratke ustnice so se mu ko- ketno smehljale, ko si je priborjal svojo pot do mramornatih stop-njic, ki so vodile na balkon, na zadnjem koncu velike dvorane.

Za enkrat pa ni bilo nobenega odgovarjajočega plamena v njegove-m pogledu. Bil je lovec sedaj, ne pa sentimentalec. Ena najvišja misel ga je naganjala: — Najti mora Ruiza, preprečiti njegov načrt ter se zopet odstraniti v tabor.

— Ruiz je dobro zaverovan v svojo piščalo, čeprav se ni ples še pričel, — je slišal nekega uniformiranega častnika mrmrati v uho svoje lepe tovarišice. — Jutri, z glavobolom, pa bo slabe volje, ko bo pregledoval svoje čete. Nebo naj pomaga tem ubogim vragom!

Gauchito se je mirno nasmehnil. Dvignil je pogled ter videl ostu-den obraz, ki je zrl preko balkona plesne dvorane. Globoko udihte oči, oster nos in okruta noga, beli lasje in brke ter sijajna uniforma, posejana z odlikovanji, — vse to je značilo postavu, v kateri je la-hko vsakdo instinktivno spoznal tirana provincie.

— Naš generalni guverner ne izgleda preveč srečen danes s svo-jim vinom, — je odvrnila črnolasa lepota tik poleg njega. — Mo-gočje ga vznemirja njegova vest!

— Psi! Senorita, — je prišel previdni odgovor od častnika. — Človek ne sme komentirati glede vesti naših vladarjev... posebno ne glede vesti tega, ker nima nobene. Človek nikdo ne ve, kdo pri-sluškuje...

Narava zatiralec ni bila vsaj neznana njegovim pomagačem, si je mislil Gauchito sam pri sebi, ko je šel počasi po stopnicah nav-zgor ter se približal svojemu plenu. On ni bil v nikakih naglici, ko se je sukal med številnimi muzicami na balkonu, kjer so sedeli sta-rejši gosti večera ter dajali prednost finim vinom pred plesom, ki se je že pričel na gladkih tleh spodaj.

Gauchito ni čutil nikake nepotrebne naglice, da se približa Ru-izu. Preštudirati je hoteli najprvo možnosti glede nakita med bolj premožnimi meščani. Obrnil se je na levo ter odšel počasi proti dalj-nemu koncu balkona, kjer je študiral francoske "vdove". Nato, zroč proti zadnjemu koncu palače, je zapazil izhod, kjer bi lahko pobeg-nil, potem, ko bi vprizoril "zbirko", katero je nameraval.

Debeli in suhi možje so se smejali svojim dovtipom. Starejše vdove so klepetale in dragi kameni so blesteli na njih rokah.

Ustavil se je pri majhnem alkovu, da zre preko balustrade na plesoče pare. On ce je hotel pridružiti plesu, a se bolj ga je mikalo togašnje, ki se je razkazovalo pred njim.

Miza v kotu alkovja je bila prazna. Sedel je ter pomignil služab-niku, ki je nosil taso s čašami. Zlatnik, ki je padel v tenke prste slu-žabnika, je prinesel tako postrežbo. Gauchito je srebalo vino počasi ter se za trenutek zamislil, zatopljen v godbo.

(Dalje prihodnjik.)

Jack London:

Lunin obraz.

...John Claverhouse — tako Nekega dne sem pa izbral pri- je pripovedoval svojemu odvetni- ku kaznjence — je imel lunin ob- raz. Saj poznate ta tip: močno razteglja lica, ki nevidno prehajata v brado in čelo; vse skupaj da ok- roglo ploščo; nos pa, širok in po- tlaččen, leži ravno v sredi te plošče ko v steno vržen kos testa. Morda sem ga zato sovražil; kajti ni se dalo utajiti, da mi je trn v peti, niti nisem mogel uvideti, s kakšno pravico živi na zemlji. Moja ma- ti je bila najbrže mesečna, kot se temu pravi, zrla je neke nesrečne ure luno in mi predala to zopr- nost.

Naj bo že kakorkoli: John Claverhouse-a sem vsekakor sovražil. Pa ne, da bi mi bil kakšno zago- del! Kaj še! Moja antipatija do njega je koreninila globlje, bi- la je prav posebna, skrivna nara- ve, tako neprijemljiva in nedoloh- na, da se ne da povedati z beseda- mi. Vsi doživimo nekaj takšnega vsaj enkrat v življenju.

Prviokrat zagledamo člove- ka, ki o njem še pred trenutkom niti najmanj nismo slutili, da bi- va, in že v istem trenutku prizna- vamo: "Tega človeka ne morem tr- peti." Zakaj ne? Da tega ne ve- mo, zadovoljiti se moramo z dej- stvom samim. Odvrten, zoprni mi je, to je vse. In tako se mi je zgodilo ravno z John Claverhouse-om.

Kakšno pravico ima tak človek na srečo? In vendar, bil je opti- mist. Viskdar se je smejal in bil sijajne volje. Njemu je bilo vse prav in lepo. Oh, kako me je griz- la njegova sreča! Drugi ljudje so se lahko smejali in nič me ni motilo. Še sam sem se smejal — dokler nisem srečal John Claverhouse-a.

Ta njegov smeh! Drazil me je in togotil, kot me še zlepa ni kak- šna stvar pod solncem mogla zdra- žiti in raztogotiti. Njegov smeh je lažil za menoj, oklenil se me je in nič več me ni izpustil. Ta mogo- čen gargantuanski smeh! Bde ali spe, vedno je bil za menoj in dr- sal je kot ogromna pila preko mo- jih živcev. Ob prvem svitu se je prečerno razgalil preko polj in me bučil iz najslajših jutra- nji sanj. V mučno-vro- čem poldnevu, ko vse rastline po- vesijo liste in se ptički poskrijejo po šumih, ko vsa narava dremlje, je donel njegov glasni "Ha! Ha!" in "Ho! Ho!" do neba in izzival solnce. In opolnoči se je razlegal njegov prokleti zasmehljiv posmeh od samotnega križpota, kjer je za- vil proti domu, kadar je pri- hajal iz mesta, me zbujal iz spanja in me tako raztogotil, da sem se premetaval po postelji in si zadiral nohte v dlan.

Ponoči sem čisto tiho spustil svojo živino na njegova polja; zju- traj pa sem slišal njegov prešerni smeh, ko jo je prepolnil. "Nič ne de," je dejal: "Kdo bi zameril ubogim, neumnim živinčutom, če si počijejo nastrežne paše."

Imel je psa, Marsa, bila je ve- lika, krasna žival mešane pasme. Mars je bil njegov, ljubljeneč, s katerim sta bila vedno skupaj.

Nekega dne sem pa izbral pri- ložnost, izvalil psa na stran in ga spravil s poti z biftekem in strih- ninom. Toda, prav zares, nič ni učinkovalo na John Claver- house-a. Njegov smeh se je raz- legal še vedno pristržno in pogo- steje ko prej in njegov obraz je bil podoben luni kakor vedno. Na- to sem mu zažgal skedenj in ko- zolec. Toda naslednje jutro, neke nedelje, mi je prišel zadovoljen in vesel naproti.

"Kam?" sem ga vprašal, ko sem ga srečal na križpotju. "Po postvi," je odgovoril. "Ves neumen sem nanje." In ob- raz se mu je svetil ko polna luna. Ali je živel že tak nemogoč čle- vek? Vsa njegova žetev je bila uničena s kozolecem in skednjem vred. Tudi ni bil zavarovan, kar sem vedel. In kljub temu, tako resnično kakor živim, kljub očiv- nosti, da bo moral v hudi zimi stradati, je šel veselo ribarit, da si pri pravi za jed, postvi, ker je imel zanje "slabost."

Ko bi bil kazal njegov izraz le malo potrnosti, njegov neumni ob- raz le malo malodušnosti in resno- sti, gotovo bi se bil spoprijaznil z njegovo eksistenco in bi mu bil odpustil. Toda, ne, vsa neizgoda ga je le še bolj razveselila. Nekeč sem ga razžalil. Pogle- dal me je, neumno se smeječ in presenečen.

"Jaz bi se z vami bil? Zakaj?" je vprašal počasi.

Potem se pa je gromko zasmel. "Ah, kako ste vi komični! Ho! Ho! Ah, vi boste še žebelj za mojo kr- sto. He! He! Oh! Ho!"

Kaj pravite k temu? Ni bilo več prestajati! Bože, kako sem ga sovražil. Vrhu tega še to ime — Claverhouse! Kakšno ime! Ali ni naravnost glupo? Claverhouse! Mili Bog, zakaj ravno Claver- house? To sem se vedno spraše- val. Če bi bil Smith, Brown ali Jones, bi ne imel ničesar proti — toda Claverhouse! Prosim izgo- vorite ga sami! Ponovite ga le enkrat: Claverhouse! Poslušajte ta smešni zvok, ki ga ima Claver- house! Ali zasluži tak mož s tak- im imenom, da živi? Vprašam. "Ne," poročete vi in "ne" prav- im tudi jaz.

Tedaj sem se spomnil njegovih hipotetičnih obresti. Ker mu je bi- lala vse vaje s tako pridnostjo, da sem bil z njo kmalu popolnoma zadovoljen.

Ob prvi priliki sem poklonil Be- llono John Claverhouse-u. Dobro sem vedel, kaj sem storil. Poznal sem njegovo slabo stran in prišil mi je tudi na uho, da ne lovi rib na zakonit način, kateremu se uda- ja redno in z veliko strastjo.

"Ah, pa vendar ne," je dejal, ko sem mu stisnil v roko konec po- vodea. "Pa vendar ne mislite resno!" Odprl je usta nastrežaj in se smejal z vsem svojim prokle- tim luninim obrazom. "Jaz sem si vedno mislil, da me ne morete trpeti," je vzkliknil. "Ali ni smešno, da sem se mogel tako zmo- titi? Že ob sami misli se je mo- ral držati za trebuh, da ne bi po- čil od smeha.

pak moj fant je res zabaven de- ko! Ali ste slišali kaj takega? Po- slušajte! Igral se je na bregu; kar se odlomi kos brega, pade v vodo in ga zmoči. "Oče," je zavpil. "Voila je skočila v zrak in me za- dela."

Umolknil je in pričakoval, da se bom smejal z njim.

"Meni se ne zdi tako zabavno," sem mu dejal kratko in suhoparno. Čutil sem, da sem napravil kisel obraz.

Začuden me je pogledal; zopet se je zasvetil njegov prokleti nam- meh in se razširil, kakor sem že prej povedal, dokler ni postal ob- raz mi in gorak ko poletni mesec; nato pa je prasnjal v smeh: "Ha! Ha! Kako zabavno! Kaj ne, vi tega ne razumete? He! He! Ho! Ho! Ho! Tega ne razume! Torej poslušajte, saj vendar veste, da mlaka..."

Tedaj sem se obrnil in šel. Me- ni je bilo zadosti. Tega nisem mogel več prenašati. Temu je treba storiti konec, sem si dejal, vrag naj ga vzame. Svet ga mora biti rešen. — Še ko sem šel preko gri- ča, sem slišal odmevati od neba njegovo zoprno smejanje.

No, ponašam se, da sem prebi- san dečko. Ko sem torej sklenil John Claverhouse-a umoriti, sem se namenil vse tako opraviti, da bi se mi ne bilo treba sramovati, če bi bil kdaj pozneje na to pomi- slil. Sovražim šušmarstvo in bru- talnost. Da bi pobil moža z golo pestjo — fej, to je zame nekaj ogabnega, to me odbija. Da bi John Claverhouse-a (oh, to straš- no ime) ustrelil, zabodel ali pobil s kolen, tudi to ni nič za me. Me- ni je bilo do tega, da bi to storil ne samo na lep in spreten način, nego tudi, da ne bi padel na me niti najmanjši sum.

S tem ciljem pred očmi sem si ubijal glavo in po enem tednu na- petega razglabljanja sem skoval načrt in šel takoj na delo. Kupil sem pet mesecev staro prepelčar- ko ter se popolnoma posvetil nje- ni dresuri. Ako bi me kdo opre- zoval, bi opazil, da je obstojala vsa dresura v tem, da jo naučim — aprotiranja. Metel sem v vo- do palice in učil psice, nazval sem jo Bellono, da mi jih je takoj od- dala, ne da bi se še igrala z nji- mi. Vadij sem jo med drugim tudi tako, da sem pričel teči in pes je moral teči za menoj, da me je dohitel in oddal palico. Bel- lona je bila bistra žival in je de- lala vse vaje s tako pridnostjo, da sem bil z njo kmalu popolnoma zadovoljen.

Ob prvi priliki sem poklonil Be- llono John Claverhouse-u. Dobro sem vedel, kaj sem storil. Poznal sem njegovo slabo stran in prišil mi je tudi na uho, da ne lovi rib na zakonit način, kateremu se uda- ja redno in z veliko strastjo.

"Ah, pa vendar ne," je dejal, ko sem mu stisnil v roko konec po- vodea. "Pa vendar ne mislite resno!" Odprl je usta nastrežaj in se smejal z vsem svojim prokle- tim luninim obrazom. "Jaz sem si vedno mislil, da me ne morete trpeti," je vzkliknil. "Ali ni smešno, da sem se mogel tako zmo- titi? Že ob sami misli se je mo- ral držati za trebuh, da ne bi po- čil od smeha.

Vetanie parniko

Shipping News

14. februarja:

Muenchen, Bremen

16. februarja:

Paris, Havre

George Washington, Cherbourg

Deutschland, Hamburg, Cherbourg

Arabic, Cherbourg, Antwerpen

Augustus, Napoli, Genova

21. februarja:

Berlin, Bremen

22. februarja:

Vulcania, Trst

23. februarja:

Olympic, Cherbourg

Hamburg, Hamburg, Cherbourg

Ryndam, Boulogne Sur Mer, Rotter-

dam

Republie, Cherbourg, Bremen

28. februarja:

Leviathan, Cherbourg

Stuttgart, Bremen

1. marca:

Aquitania, Cherbourg

2. marca:

Ile de France, Havre

America, Cherbourg

Albert Ballin, Hamburg, Cherbourg

Pennland, Cherbourg, Antwerpen

Conte Blancmano, Napoli, Genova

7. marca:

Dresden, Bremen, Boulogne Sur Mer

8. marca:

Berengaria, Cherbourg

9. marca:

Cleveland, Hamburg, Cherbourg

New Amsterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

13. marca:

President Harding, Cherbourg

14. marca:

Muenchen, Bremen

Paris, Havre (Velikonočni izlet)

15. marca:

Olympic, Cherbourg

16. marca:

Arabic, Cherbourg, Antwerpen

Veendam, Boulogne Sur Mer, Rot-

terdam

Conte Grande, Napoli, Genova

19. marca:

Westphalia, Hamburg

20. marca:

Leviathan, Cherbourg

21. marca:

Presidente Wilson, Trst

Berlin, Bremen

22. marca:

Aquitania, Cherbourg

23. marca:

Deutschland, Hamburg, Cherbourg

Augustus, Napoli, Genova

26. marca:

Columbus, Bremen

Republie, Cherbourg, Bremen

28. marca:

Stuttgart, Bremen, Boulogne Sur Mer

Voindam, Boulogne Sur Mer, Rot-

terdam

29. marca:

Ile de France, Havre

Berengaria, Cherbourg

30. marca:

Vulcania, Trst

Hamburg, Hamburg, Cherbourg

Pennland, Cherbourg, Antwerpen

Ryndam, Boulogne Sur Mer, Rot-

terdam

26. junija:

Paris, Havre (IZLET)

26. julija:

Ile de France, Havre (IZLET)

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za

potovanje na ogromnih parnikih:

Paris 15. febr.; 14. marca;

Ile de France 1. mar.; 29. mar.

(Ob polnoči.)

Najkrajša pot po šlemicil. Vsa-ke-

je v posebni kabini s vsemi moder-

nimi udobnostmi. — Pijača in slavna

francoska kuhinja. Isredno nizke

cene.

Vpraznje katering-kul-

pooblaščenega agenta ali

FRENCH LINE

18 State Street,

New York, N. Y.

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za

potovanje na ogromnih parnikih:

Paris 15. febr.; 14. marca;

Ile de France 1. mar.; 29. mar.

(Ob polnoči.)

Najkrajša pot po šlemicil. Vsa-ke-

je v posebni kabini s vsemi moder-

nimi udobnostmi. — Pijača in slavna

francoska kuhinja. Isredno nizke

cene.

Vpraznje katering-kul-

pooblaščenega agenta ali

FRENCH LINE

18 State Street,

New York, N. Y.

tova palica," ker to je bil njegov

način ribarjenja. Ubijal je ribe

z dinamitom. Privezal je vžgalo

z vrvice na dinamitno patrono, jo

prizgal in vrgel razstrelivo v rib-

nik.

Kakor strela pa je skočila zanj

Bellona, da bi jo prinesla nazaj.

Skoraj bi naglas zavpil od vese-

lja. Claverhouse jo je klical, rjo-

vel, pa zaman. Metel je vanjo

prst, dokler ni zagrabila dinamita

z gobcem, nakar se je obrnila in

plavalja k bregu. V tem trenutku

je naenkrat spoznal v kaki nevar-

nosti se nahajata ter pričel beža-

ti kakor hitro se ga le nese noge.

Kakor sem pričakoval in namerav-

al, je pes dosegel breg in se po-

dal za njim.

Povem vam, bilo je čudovito.

Ribnik je bil v naravnem amfitea-

tru. Na obeh straneh ga je bilo

možno prekorati po vrsti plošč-

atih kamnov, ki so moleli iz vode.

Claverhouse in Bellona sta ska-

kala od kamna do kamna. Niklar

ne bi verjel, da more debel človek

tako hitro